

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 758. Pavli Pap. Annus 2. Const. Copron. Imp. Annus 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Lacti populum sociis perdomavit. Natos videm relictos.
huc de ipso Tudenis.

Porro qui nimiam eiusdem Regis severitatem in crimen adducunt, obijciunt necem fratrem qui haud medicorum nomine suo libis notam inulit. Laudi autem Frodo tribuitur: quod Oerum civitatem in Astubris condidit. In eoque templum duodecim Apostolis dedicavit, duodecim pariter altaribus auctum.

Huius Regis tempore claruisse tradunt in Hispania Verum Archiepiscopum Hispanensem, tum scriptis, tum viva ingenuitate: sed & celebrem fuisse Petrum presulem Toletanum, qui de ratione Paschalis libelli accuratè conscripsit, cum incuria disciplina in calculo diei Paschalis errorum esset.

Quo pariter tempore cum innotuisset in Gallijs creatio novis Pontificis Pauli, Archiepiscopus Viennensis eius interpellante auxilium aliud Carolum Regem, pro reparatione Ecclesie Viennensis, incursum Saracenorum vastata, neque hactenus restituta, quamvis predecessores Archiepiscopi ut vidimus alios antecessores Romanos Pontifices de ipsiusdem rogassent. Quibus acceptis litteris ab Archiepiscopo Viennensi Paulus Papa pro eadem Ecclesia ad Carolum Regem litteras dedit:

Dominus pascens & servatissimus, ac triumphatoris filio Carolo Regi. Paulus Episcopus servus servorum Dei.

In manus submissas vinctas hoc visibili mundo diffusa, vestra serenitas cum potest, in tranquillitate clorum vultus: atq; vestra Ecclesiam etiam viger sanctarum. Quia ea semper perfecti cupita, qua salutaris & benefica operationum existunt. Pro quo amicos invidiositer amputaverit Deo servimus gratias, qui vos ad augustinum Cartholica & dei consuetudine dignavit, atque tunc non sicut oportet veneratione vestra, Viennensem Archiepiscopum demeruisse Ecclesie sue nobis scripta mississe dicentem se antiqva Ecclesia istius gloria expulsum. Et cum fuerit inter claras Ecclesie clarissima, pro ceteris humiliter rebus tam inveniatur. Conspicit ergo sequentia vestra, quam ante de privilegio predecessorum nostrorum, hoc eadem Ecclesia aliorum a formet: quam semper & venerabilem tenuerunt, & de munere Apostolico venerabiliter extulerunt. Quae Apostolorum collegam Crescentem magistrum habere videmus, & integritate fidei gloriarum. Pro qua, neque digni est, ut aut dignitate praestita careat, aut rebus suis temerata debilitetur. Servare ergo debet a Patribus magni Ecclesie concessis; ut tunc privilegio sui divinitate roboratis; nec vilo modo solvantur, quod pro curricula amorem suum indissolubile. Non transgrediantur normam in limitibus Ecclesiarum fixam, quos posteritas Patris vestri. Si honorum Deo dantes hoc passu non fuerint, crescit vobis tempus de regnum cum mercede sempiterna. Dextera divina clementia sui vos semper vinctaculo protegat, & omnium crucis vestra conterat sub pedibus atque concidat. Hæc Paulus.

IESU CHRISTI
Annus 778.

PAVLI PAP. 2. CONST. COPRON. IMP. Annus 18.

REDEMPTORII annus septingentesimus quinquagesimus primus sequitur, Indictione vnde cima, quo Paulus Papa, concessa Ecclesie pace, ad cœmeteria, que sub Alstis obsessa Urbe, maximum detrimentum à Longobardis ut ipse suis restatur litteris inferius recitanda acciperant, inveniendâ intentus; ne rursum Sanctorum corpora hostili manu iniuriam aliquando pati possent, consilium inivit, ut quicumque illis obuia essent Sanctorum veneranda corpora, et sepulchris elevata, in Urbem transferret. Erat inter alia verus cœmeterium, sanctæ Petronille dictum, ex quo idem Pontifex sacrum corpus eiusdem sanctæ sublatum transtulit apud Basilicam Vaticanam hoc anno.

Porro de prioribus modis Pauli Pontificis studio ita Anastasius Bibliothecarius in Beatissimi Pontificis iam emendat. Ecclesiast. Tom. 9.

sub spiritibus suis studijs, magnam sollicitudinis curam erga Sanctorum cœmeteria misisset gereret. Vnde egruens plurima eorumdem Sanctorum cœmeteriorum loca neglecta, ac desolata & antiquitate maxime demolita, & alia iam vicina proxima: protinus eadem Sanctorum corpora de ipse diruta absoluit cœmeterijs. Quæ cum hymnis & cantibus spiritualibus intra hanc civitatem Romanam introducens, alia eorum per Titulos atque Diaconia seu monasteria reliqua Ecclesiæ condententi studijs recendi cum benigne. hæc Anastasius.

Perronilla aurem memoriam apud sancti Petri basilicam in Vaticano fuisse, idem Anastasius inferius in eodem Paulo, dum agit de Oratorio illic ab ipso constructo his verbis meminit: Intra Ecclesiam B. Petri Apostoli foras iustorum civitatis Romana non est Oratorium, Oratorium scilicet, in honorem sanctæ Dei genitricis constructum, iuxta Oratorium sancti Leonis Papa secundo foras iustorum sanctæ Petronille, atque beati Andrea Apostoli, missus & datus in metallo cum aternanis, ibi & viginti sanctæ Dei Genitricis in statua ex argento deaurato, que pensat libras C. constructa. in quo oratorio & sepulcrum statuerunt. hæc Anastasius.

Dum in his esset Paulus Papa, Desiderius quoque Rex Longobardorum, & ipse bono pacis bene usus, ad religiosis loca construenda animam addidit. Adificare enim cepit monasterium nomine sancti Benedicti in agro Britannico quod extructum latifundijs locupletavit. Insuper & monasterium monialium erexit in Ansilberga filia virginis gratiam, que ibidem vitam monasticam professâ est. Quod quidem cum amplissimis redditibus auxisset, rogavit Paulum summum Pontificem, ut Apostolico illud privilegio communiret, quod & fecit. Sed hoc factum est post quinquennium, primâ Indictione currente, ut data ab eodem Paulo Apostolice littere docent, que in eodem monasterio adhuc integra littere dicuntur. Ita quidem prosperè feliciterque absque obice novum Regnum ab Apostolica Sede acceptum, novus Rex Desiderius summâ tenuit tranquillitate, quod & felicioribus successibus est propagatum, donec ipse sanctus fuit in cœtus operibus. Vbi verò summâ ingratitude in sanctam Romanam Ecclesiam arma convertit, cœtere illi omnia infelicia, donec & ipsum Regnum Longobardorum penitus excidium defecit, sed de his inferius suis locis.

Eodem anno egregium specimè religiosissimi Regis edidit Eadbertus Rex Northanhumborum in Anglia, cui sublimioris Christiane philosophiæ amore nunquam remittens Regno, Osualdo filio relinquens illud, inter monachos profiteri cepit.

De rebus verò Orientalibus nihil præterea in Annalibus hoc anno, nisi Persarum Magorum vesania, cum ita miseris demones deceperunt, ut ad cœlum volatum ipsidem ipsi fuerint: Et cum nudi ex eminentibus locis ad volatum sese præcipites darent, perierunt. Porro Habdallas Rex Saracenorum in eorum primores sexdecim animaduertens, sectam extinxit. Habet ista Theophanes hoc anno.

IESU CHRISTI
Annus 779.

PAVLI PAP. 2. CONST. COPRON. IMP. Annus 19.

SEPTINGENTESIMVS vnde sexagesimus Redemptoris agitur annus Indictionis duodecime, quo Notas Februarias Paulus Papa, Apostolicas dedit litteras pro immunitate monasterij sancti Hilari Gallienis sic dicti sub Ravennate Ecclesie positum, cuius que in sua Ravennati historia recitat Ruben; hic intexamus. Tant enim Pontificis quæcumque reperiri possunt, monumenta Annalibus sunt atrextenda, licet enim se habent post plura de Pontificio munere præclare præposita:

Igitur de domino nato ante barum . . . annum sancte recondationis datus & germani nosse beatissimum Stephanum.

MEMORIA S. PETRONILLÆ IN VATICANO.

III

DESIDERII REX RELEGIOSIS OPERIBUS INTENTVS.

IV

Adm. Bed. in 2. p. 1. hæc anno.

I

Adm. hist. Raven. lib. 5. anno 779.

PAVLVS PAP. RE.